

عنوان مقاله:

بررسی اقوال و احوال بایزید بسطامی و جنید بغدادی بر طبق نظریه روان شناسی مثبت

محل انتشار:

فصلنامه نقد، تحلیل و زیبایی شناسی متون (قندپارسی سابق)، دوره 6، شماره 2 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

زهرا سادات حسینی - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل ایران

عسگر صلاحی - دانشیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

مسروره مختاری - دانشیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

خلاصه مقاله:

امروزه با گسترش مطالعات بینا رشته ای مرزهای سنتی رشته های مختلف دانشگاهی تغییر کرده و بسیاری از آثار گذشتگان با استفاده از نظریات جدید بازکاوی و مورد مطالعه مجدد قرار گرفته است. روان شناسی مثبت که به تازگی مورد توجه روان شناسان قرار گرفته؛ مولفه هایی را عنوان می کند که با اصول عرفا بسیار نزدیک است. سلیگمن مولفه های موثر در این حوزه را به شش قسمت تقسیم کرده است: خرد، شجاعت، عشق، عدالت، میانه روی و تعالی. این فضیلت ها در میان آثار عرفا مشهود است، از جمله تذکره الاولیای عطار که به شرح اقوال عارفان پرداخته است. جستار حاضر با استفاده از روش تحلیلی-توصیفی و استفاده از منابع کتابخانه ای به بررسی اقوال جنید بغدادی و بایزید بسطامی پرداخته است. با بررسی زندگی این دو پیشوای بزرگ مشرب های عرفانی متفاوت و مهم یعنی «عرفان عابدانه» و «عرفان عاشقانه»، می خواهیم به نکاتی از زندگی و شخصیت آنها پی ببریم که با مولفه های روان شناسی مثبت گرا مطابقت بیشتری دارد. مولفه خرد اولین اصل مثبت گرایان است و مکرر در احوال این دو بزرگوار مشاهده می شود و یا تعالی، آخرین مولفه مثبت گرایان، تک تک اصولش بجز فضیلت شوخ طبعی مابقی با رفتار آنان مطابقت دارد. مولفه هایی نظیر عشق، عدالت و میانه روی نیز با آموزه های عارفان شباهت زیادی دارد، اما مولفه ای مانند شجاعت کمتر به آن توجه شده است.

کلمات کلیدی:

روان شناسی مثبت، فضیلت و قابلیت، تذکره الاولیا، جنید بغدادی، بایزید بسطامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1756285>

